

[Carsten Andersen]

man kan tage det op med folk og spørge, hvad det egentlig er, de klager over. Det er jo det, en lang række patientorganisationer og invalideorganisationer osv. har påpeget, som det også er vist i den undersøgelse, som Socialforskningsinstituttet har foretaget over, hvordan klienterne oplever det sociale system. Der kommer meldinger tilbage om, at de ikke synes, de får svar på det problemsæt, de henvender sig om. Det er egentlig ud fra det synspunkt, vi har foreslået en lang række af disse ændringer. Ændringen om, at ankenævnet kan tage samtaler med dem, der klager, at de kan tage sager op af egen drift, og at man gør det ganske simple, at man snakker med folk og spørger dem, hvad der egentlig er deres problem, er det ikke modernisering? En lang række af organisationerne inden for området siger, at en sådan samtale, en sådan fornyet gennemgang af problemerne, højst sandsynligt vil afklare det, og at man derved undgår en klagesag, som der skal et stort bureaukrati i gang for.

Vi ved, at vores ankesystem er blevet juristeriseret, at det bliver en juridisk sagsbehandling, og det er vel egentlig et problem, at skønsafgørelser bliver udsat for en juridisk behandling i anden omgang. Det, vi peger på, er, at man i ankesystemet faktisk burde lade nogle andre bruge de samme arbejdsmetoder, som når man laver en skønsmæssig vurdering inden for det sociale område. Det er ikke bureaukratisering. Det, vi har i øjeblikket, er bureaukratisk, fordi man fremmedgøres over for sin egen situation.

Når vi foreslår, at ankechefen skal have en anden baggrund, foreslår vi ikke, at der skal være en anden uddannelse på området. Faktisk skriver vi i bemærkningerne til § 2, nr. 1:

»Der ligger ikke i forslaget ønske om at forringe Ankestyrelsens saglighed i form af krav om forudgående uddannelse.«

Vi ændrer faktisk ikke på det, men vi har det spagfærdige forslag, at det måske ville være bedre for Ankestyrelsen, hvis styrelsescheferne havde været ude i praktisk socialt arbejde i en kommune som socialchefer på et eller andet niveau. Det ville måske hjælpe en hel del på sagsbehandlingen.

Jeg vil da godt give socialministeren ret i, at ankenævnet med den struktur, som det har i dag, ikke er velegnet. Men skal det nu være det, der styrer vores modernisering af samfundet, eller kan vi ikke begynde at stille nogle krav til

de funktioner, det har, selv om man måske bliver nødt til at forandre bemanningen, måske bliver nødt til at forandre den funktionsform, det har i dag? Det er nogle af de ting, der ligger i forslaget.

Vores forslag har ikke til hensigt at åbne for klager om alt muligt, men det har til hensigt at være et serviceorgan, sådan at det sociale tilbud, der gives folk, får de et rimelig godt udbytte af, og sådan at pengene på det sociale område bliver anvendt på den mest hensigtsmæssige måde. Man kan kalde det et formidlingssystem i andet led. Jeg er enig i, at der er fantastisk mange mennesker, som spilder megen tid i ankesystemet med at vente og dermed oplever, at deres egne sociale problemer bliver fremmedgjort for dem, i stedet for at man måske kunne snakke med dem om, hvad det er for et problem, de har, og hvordan og hvorledes vi rent praktisk kan løse det, og så måske være formidlere over for en kommune, som er kommet skævt ind i første omgang.

Til hr. Taanquist vil jeg gerne sige tak for, at Socialdemokratiet er enig i intentionerne, og for de positive tilkendegivelser, der var. Det er rigtigt, at vi ønsker, at postgangen skal fastlås, at den skal vendes, og vi er da også enige om, at der ikke var behov for ændringer, hvis hele systemet fungerede.

Fru Karen Højte Jensen er egentlig enig med os i det, vi ønsker, nemlig nogle overskuelige systemer og en tilrettelæggelse af den enkeltes situation.

Under udvalgsarbejdet vil vi godt tage de tilkendegivelser op, som er kommet fra forskellig side og få belyst, om det ikke skulle være muligt at få et andet synspunkt med hensyn til, hvad indholdet i hele vores ankesystem skal være, så det ikke bliver et socialt juristeri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.